

dukljanskog kralja Đure oko g. 1130./1131. Zahumlje pridružilo Raškoj kao neka odjelita oblast, i prigodom izmirenja braće da je Desa dobio upravu Zahumlja kao knez, a poslije, koristeći se općim prilikama, upao oko g. 1148./1149. u državu dukljanskog vladara Radoslava te mu oteo Travunju i Duklju osim primorja. Fakat je to, da se već g. 1151. Desa naziva knezom Duklje, Trebinja i Zahumlja, a da je Radoslav ostao ograničen jedino na kraj od Kotora do Skadra. Desa postade kasnije velikim županom raškim g. 1163., ali ga radi njegove protubizantinske politike zbací moćni bizantinski car Manojlo g. 1165., a nato car razdjeli zemlju između braće Tihomira, koji bi postavljen i velikim županom, pa Sracimira, Nemanje i Miroslava, koji dobi kao svoj dio Zahumlje. Poznato je, kako je Nemanja izbacio Tihomira i sam postao velikim županom imajući kao i prije Tihomir vrhovnu vlast nad braćom. Miroslav je uživao Zahumlje sve do svoje smrti oko g. 1199.

Ekspedicija Sracimira na otok Korčulu. Poslije smrti velikog bizantinskog cara Manojla Komnena (1180.) Nemanja, koji bijaše već sjedinio primorske i zagorske strane u jednu državu, zbací vrhovnu bizantinsku vlast. Bela II. (III.), ugarsko-hrvatski kralj i Nemanjin saveznik, oslobodi od bizantinske vlasti Srijem i Hrvatsku južno od Krke, koje zemlje bijaše stekao Manojlo još g. 1167. On je išao za tim, da istisne također Mlečane, te mi vidimo, da je Zadar oko g. 1180. uistinu došao pod hrvatsku vlast, pa se tada i Hvar i Korčula oslobodiše mletačke vlasti, a to sudimo iz događaja, koji su se malo zatim zbili. G. 1184. pokuša humski knez Miroslav pomoću brata Sracimira, da sada opet uspostavi nad Korčulom nekadašnju zahumsku vlast, ali u tom ne uspije. Nemanja su i Miroslav nastojali, da osvoje i Dubrovnik. O događajima nas kod Korčule izvješćuju dubrovački ljetopisci Mavro Orbini, Gundulić i Resti. Gundulić i Resti govore jednako. Ja ću donijeti u prijevodu, što piše Resti. Najprije pripovijeda, kako je 10. kolovoza g. 1184. bio Miroslav poražen od Dubrovčana u pomorskoj bici kod Poljica, a zatim doslovno veli ovo: »Ali međutim Sracimir, drugi brat Nemanjin, pođe protiv otoka Korčule i Visa,⁹ koji mu se ne pokoravahu, iako bijahu u zavisnosti od Zahumlja; preveze svoje čete iz Konoševice na otok Korčulu i pljačkaše ga. Korčulani

⁹ Očito pogrešno napisano mjesto Lastova.